

Motiver, som ere vedheftede Lovforslaget. Man vil deraf see, at Statens Anpart i Eiendommen, Bygningerne og Grunden beløber sig omtrent til 15,500 Rdl., hvorimod Handelshusets Anpart i Eiendommen kun beløber sig til lidt over 2,500 Rdl. Til Gjængjæld beløber Statskassens Andeel i Maskiner og Inventarium sig kun til 10,000 Rdl., medens Handelshuset i disse har en Andeel af 23,000 Rdl. Lægger man de forskellige Summer sammen, vil man finde, at Eiendommens samlede Værdi, efter denne Taxation, vil kunne anslaaes til omtrent 51,000 Rdl., hvoraf de 33,000 Rdl. ville falde paa Maskiner og Inventarium, der imidlertid, som jeg har tilladt mig at bemærke, bør ansees for at være temmelig højt taxerede. Nu er det blevet vedtaget imellem Statskassen og Forpagteren, at den hele Eiendom med Maskiner og Inventarium samlet bringes under Hammerflag, og at, forsaavidt den bestemte Minimums-Værdi opnaaes, dette Salg approberes saaledes, at der bliver af Kjøbesummen forlods at afholde med fuldt Beløb Alt, hvad der efter Taxationen falder paa Bygninger og Grund, hvorved altsaa Statskassens Lærv er vel varetaget, da det er overveiende Statskassens Interesse, der heri er engageret; hvad der bliver til Rest af Kjøbesummen, efter at saaledes denne Deel er afholdt, skal fordeles imellem Statskassen og Handelshuset i Forhold til det taxerede Beløb for Maskiner og Inventarium saaledes, at hver faaer den Part, der svarer til det Forhold, hvori samme er interesseret i Maskiner og Inventarium i det Hele. Denne Deel af Overenskomsten vil saaledes sees at være meget gunstig for Statskassen. Imidlertid har man kun kunnet opnaae den i Forbindelse med den anden Deel, som angaaer det contante Beløb, der fordres erlagt i de første Aar, efter at Salget har fundet Sted. Man har nemlig — da Eiendommens Drift fordrer Disposition over en temmelig

stor Capital, og da man vilde gjøre en heldig Afhændelse mindre sandsynlig, hvis man fordrede en betydelig Deel af Kjøbesummen ubestemt — troet at maatte indskrænke sig til at fordre $\frac{1}{3}$ af Kjøbesummen erlagt i Løbet af de 5 første Aar, hvorimod de øvrige $\frac{2}{3}$ fremdeles skulde henstaae i Eiendommen imod sædvanlig halvaarlig Opfyldelse som prioriteret i samme. Denne Trediepart har Handelshuset forbeholdt sig at skulle anvendes paa den delvise Afbetaling af det Krav, som Handelshuset efter det nys Forklarede vil have paa sin Anpart i den samlede Kjøbesum, hvorimod Resten, som bliver det overveiende Beløb, skal blive saaledes staaende, at Staten faaer første Prioritet for hvad der tilkommer den, og Handelshuset anden Prioritet for hvad der staaer tilbage. Det er, som sagt, et noget compliceret Forhold; men jeg troer, at den hele Overenskomst maa antages at være en for Statskassen efter Omstændighederne meget antagelig og gunstig; — hvis der iøvrigt ved Behandlingen af Lovforslaget skulde fra Thingets Side ønskes Meddelelse af nogen nærmere Oplysning end de, der allerede ville findes i Motiverne, da skal en saadan beredvillig blive tilveiebragt.

Formanden: Lovudkastet skal blive omdeelt. I et senere Møde vil Behandlingsmaaden af Sagen blive at afgjøre.

Efter Dagsordenen gaar vi derefter over til Valget af 5 Medlemmer til et Udvalg for Forretningsordenen.

Udsaldet af Afstemningen var følgende. Der afgaves 42 Stemmesedler, hvoraf 15 erklæredes ugyldige: tilbage 27. Valgte bleve: Justitsraad Drieser (25 St.), Prof. Borgen (18 St.), Gaardmand D. Nielsen (15 St.), Justitsraad Tang (15 St.) og Grev Knuth (12 St.). Bjerring 11 St., Larsen og Clausen hver 10 St.).